

κε να μπει απινιδωτής, που θα με προστάτευε σε ενδεχόμενο επεισόδιο, και το 2022 έγινε αναβάθμιση σε αμφικοιλιακό, γιατί χρειαζόταν επιπλέον υποστήριξη. Έτσι, σχεδόν 10 χρόνια μετά, τον Αύγουστο του 2022, φτάσαμε σε καρδιακή ανεπάρκεια τελικού σταδίου. Τότε, χρειάστηκε να μπω άμεσα στο “Ωνάσειο”, όπου και νοσηλεύτηκα μέχρι το τέλος του έτους. Σε αυτή τη νοσηλεία κινδύνευσα πολλές φορές, κρίθηκε απαραίτητο να μπει τεχνητή καρδιά και, εξαιτίας επιπλοκών, έπρεπε να γίνει προσπάθεια υποστήριξης και με δεύτερο μηχανήμα. Η ζωή ενός ανθρώπου με καρδιακή ανεπάρκεια είναι δύσκολη, έχει πολλούς περιορισμούς και τεράστια ανασφάλεια», σημειώνει.

«Το μόσχευμα βρέθηκε τελικά και στις 29 Νοεμβρίου του 2022 έγινε με απόλυτη επιτυχία η μεταμόσχευση, χάρη στη δότηρά μου. Το τηλεφώνημα που περιμένει ο κάθε ασθενής που είναι στη λίστα είναι συνώνυμο της ελπίδας. Για μένα περιείχε ελπίδα με φόβο μαζί, είναι η στιγμή του όλα ή τίποτα. Χρειάστηκε να αποχαιρετήσω τους δικούς μου, και κυρίως το παιδί μου, χωρίς όμως να χάσω την ελπίδα μου. Οι σκέψεις είναι πολλές και έχουν να κάνουν όχι μόνο με τον εαυτό σου, αλλά και με τον άνθρωπο που μέσα από τον θάνατό του αποφάσισε, είτε εκείνος/η είτε η οικογένεια, να δώσει μια ευκαιρία σε κάποιον άγνωστο. Γίνεται αυτόματα δικός σου άνθρωπος και αναλαμβάνεις μια τεράστια ευθύνη, αν όλα πάνε κατ’ ευχήν, να σέβεσαι για πάντα αυτό το δώρο και να φανείς αντάξιός ως άνθρωπος που έχει ζήσει αυτή τη μεγαλειώδη προσφορά», τονίζει, ενώ στη συνέχεια περιγράφει πώς ένωσε τη στιγμή που γνώρισε τους γονείς της Εμμανουέλας.

«ΕΣΩΣΕ ΕΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΠΕΝΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ»

«Αν και δεν επιτρέπεται να γνωρίζουν οι λήπτες τους δότες, καθώς και το αντίστροφο, στη δική μου περίπτωση, λόγω της δημοσιότητας που πήρε το τραγικό δυστύχημα, γνώριζα εξ αρχής ποια ήταν η δότηρά μου. Η Εμμανουέλα, που πλέον είναι σύμβολο για όλους μας, έσωσε εμένα και άλλους πέντε ανθρώπους και υπήρξε, μάλιστα, δική της επιθυμία η δωρεά, όπως ξέρουμε από τους γονείς της. Νιώθω απέραντη ευγνωμοσύνη και θαυμασμό για εκείνη και για την οικογένειά της και μια αίσθηση ζεστασιάς, που την ένωσα από τη στιγμή που συναντηθήκαμε και αγκαλιαστήκαμε με τους γονείς της. Τους ευχαριστώ για την προσφορά, τη γενναιοδωρία και για τον αγώνα που συνεχίζουν να κάνουν για όσους είναι ακόμη σε λίστες αναμονής για μεταμόσχευση», προσθέτει.

«Η ζωή μου πλέον είναι σχεδόν φυσιολογική. Το “σχεδόν” αφορά την ανάγκη για φαρμακευτική αγωγή και το ότι πρέπει πάντα να προσέχω, γιατί όλοι οι μεταμοσχευμένοι είμαστε σε ανοσοκαταστολή. Κατά τα άλλα, είμαι

Το τηλεφώνημα που περιμένει ο κάθε ασθενής που είναι στη λίστα είναι συνώνυμο της ελπίδας. Για μένα περιείχε ελπίδα και φόβο μαζί. Είναι η στιγμή του όλα ή τίποτα

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΛΕΝΤΗ

δυνατή ξανά, λειτουργική, μπορώ να γυμνάζομαι, να εργάζομαι, να βλέπω το μέλλον μου και να ονειρεύομαι χωρίς φόβο. Η καθημερινότητα είναι η ίδια που θα είχα αν ποτέ δεν είχα περάσει από όλα αυτά, με τη διαφορά πως τώρα έχω τη σοφία να μην την παίρνω τόσο βαριά και να αναλογίζομαι την αξία των πραγμάτων, βάζοντας τις σωστές προτεραιότητες. Έχουμε την αίσθηση πολλές φορές πως είμαστε άτρωτοι, όμως οποιαδήποτε στιγμή μπορούν να ανατραπούν όλα. Είναι πολύ πιθανότερο, βάσει στατιστικών, να χρειαστούμε κάποια στιγμή στη ζωή μας μόσχευμα, παρά να βρεθούμε στη θέση να δώσουμε. Αν διαπιστωθεί εγκεφαλικός θάνατος, τα όργανά μας ή του αγαπημένου μας ανθρώπου δεν είναι απαραίτητο να χαθούν. Μπορούν να αναστήσουν άλλους ανθρώπους που έχουν χάσει κάθε ελπίδα, να φέρουν πίσω χαμόγελα σε παιδιά και οικογένειες που βλέπουν τους δικούς τους ανθρώπους να χάνονται», καταλήγει.

«Με τη Χρυσάνθη θα μας δένει πάντα η Εμμανουέλα», λέει στα «Π» η μητέρα της 21χρονης φοιτήτριας, Κέλλυ Καμπάκη, τονίζοντας πως, όταν τη συνάντησε, είδε μπροστά της ένα οικείο πρόσωπο, έπεσε σε μια ζεστή αγκαλιά και ένωσε μια γνώριμη καρδιά.

«Όταν, δυστυχώς, φτάνεις στο σημείο απ’ όπου δεν υπάρχει γυρισμός, η επιλογή της δωρεάς οργάνων είναι η νίκη απέναντι στον θάνατο, είναι ζωή. Από την Εμμανουέλα ξαναγεννήθηκαν έξι άνθρωποι, που σήμερα γελούν, κάνουν σχέδια και όνειρα για το μέλλον και ζουν χάρη σε αυτήν. Έτσι, κατά κάποιον τρόπο, αποκτά νόημα ο άδικος και πρόωρος χαμός της», συμπληρώνει.

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ
ΑΔΩΝΙ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ*

Υπέρτατη πράξη αλληλεγγύης

Το 2024 υπήρξε μια χρονιά «σταθμός» στην ιστορία των μεταμοσχεύσεων στην Ελλάδα, δίνοντας την ευκαιρία σε 362 συμπολίτες μας, με τελικού σταδίου ανεπάρκεια διαφόρων ζωτικών οργάνων, να λάβουν ένα πραγματικό «δώρο» ζωής. Αυτά τα «δώρα» ζωής, δηλαδή τα μοσχεύματα, προέρχονταν κυρίως από 111 αποβιώσαντες δότες οργάνων, όταν μόλις τρία χρόνια πριν οι ετήσιοι δότες δεν ξεπερνούσαν τους 50. Είμαστε ευγνώμονες στις 111 οικογένειες των ανθρώπων που έφυγαν από τη ζωή, οι οποίες είπαν το μεγάλο «ναι», χαρίζοντας απλόχερα τη ζωή σε ασθενείς συνανθρώπους μας.

Όλο το σύστημα των μεταμοσχεύσεων της χώρας μας, που με σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις αναπτύσσεται την τελευταία 4ετία, έδωσε τον καλύτερό του εαυτό, ώστε η προσφορά των οικογενειών αυτών να μετουσιωθεί σε σωτήριες ιατρικές πράξεις για τους ασθενείς. Βασικοί πυλώνες της συνεχιζόμενης αυτής προσπάθειας είναι η επιστημονική κοινότητα της Εντατικής Θεραπείας, οι Μονάδες Μεταμοσχεύσεων, ο Ελληνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων, το Ωνάσειο Ίδρυμα, καθώς και πολυάριθμα συνεργαζόμενα εργαστήρια και κλινικές σε όλο το φάσμα του δικτύου της δωρεάς και των μεταμοσχεύσεων στη χώρα μας. Και συνεχίζουμε...

Φέτος, έχουμε σχεδιάσει και θα υλοποιήσουμε το επόμενο διάστημα μια πολύ μεγάλη δράση σε συνεργασία με τον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων. Θα σταλεί σε όλους τους Έλληνες πολίτες ένα ενημερωτικό μήνυμα στο κινητό με το οποίο θα τους ζητείται οι ίδιοι να δηλώσουν εάν επιθυμούν να γίνουν δότες οργάνων σώματος. Οποιος θέλει θα πατάει τον ενσωματωμένο σύνδεσμο, θα συμπληρώνει τη σχετική αίτηση και έτσι θα φτιάξουμε μια καινούργια, πολύ μεγάλη βάση (δωρητών), η οποία, σε συνδυασμό με τους 28 συντονιστές-διευθυντές μεταμοσχεύσεων που έχουμε προσλάβει στα νοσοκομεία, θα μας δώσει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε μια τεράστια πρόοδο στον τομέα αυτό τα επόμενα χρόνια.

Ταυτόχρονα, ξεκινάει τη λειτουργία του, μέχρι τον Ιούνιο, το Ωνάσειο Εθνικό Μεταμοσχευτικό Κέντρο (ΩΜΕΚ), που θα προσφέρει στην ελληνική κοινωνία ένα νοσοκομείο αφιερωμένο στη μεταμόσχευση συμπαγών οργάνων, το οποίο, παράλληλα, θα αποτελεί και ένα κέντρο έρευνας και καινοτομίας στις μεταμοσχεύσεις.

Η δωρεά οργάνων είναι υπέρτατη πράξη αλληλεγγύης και μας αφορά όλους. Ως υπουργός Υγείας, θεωρώ χρέος μου να συμβάλλω καθοριστικά ώστε όλο και περισσότεροι συμπολίτες μας να μπορούν να έχουν μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή.

*υπουργού Υγείας

Είμαστε ευγνώμονες στις 111 οικογένειες των ανθρώπων που έφυγαν από τη ζωή, οι οποίες είπαν το μεγάλο «ναι», χαρίζοντας απλόχερα τη ζωή σε ασθενείς συνανθρώπους μας